

مقایسه روش های بالینی تشخیص واژینیت با روش های تشخیص آزمایشگاهی

افسانه کرمستجی^۱، فاطمه گل خواجه^۲، دکتر ملیحه امیریان^۳

^۱ مربی گروه پیراپزشکی، ^۲ مربی گروه مامایی، ^۳ استادیار گروه زنان و زایمان دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

مجله پزشکی هرمزگان سال نهم، شماره دوم تابستان ۸۴ صفحات ۱۳۶-۱۳۱

چکیده

مقدمه: واژینیت به التهاب و عفونت واژن گفته می شود که عمدتاً با علائم خارش، سوزش، ترشح غیر معمول و بدبو و ادم و قرمزی، دیسپارونیا و لکوره همراه است. از آنجایی که در بررسی عفونت واژینال، صرف ارزیابی ظاهری ترشحات واژینال و شرح حال بیمار ممکن است منجر به تشخیص و درمان نادرست گردد، در این بررسی به مقایسه میزان همخوانی بین علایم بالینی و شکایت خانم های مبتلا به واژینیت و نتایج آزمایشگاهی پرداخته شده است.

روش کار: این مطالعه توصیفی تحلیلی در شهر بندرعباس از آبان ماه سال ۸۱ الی بهمن ماه سال ۸۲ صورت گرفت. پس از محرز شدن ابتلا به واژینیت و سرویسیت و ثبت علایم بالینی و شکایات بیمار، از هر خانم مراجعه کننده یک نمونه از ترشحات دهانه سرویکس و مجرای واژن گرفته شده و مورد بررسی آزمایشگاهی قرار گرفت و ضمناً سایر اطلاعات توسط پرسشنامه تکمیل گردید. جهت بررسی های آماری از روشهای توصیفی آماری و آزمون کای اسکور استفاده گردید: $P < 0/05$ معنی دار در نظر گرفته شد.

نتایج: در واژینوز باکتریال که ۱۸ درصد عوامل را تشکیل می داد، ۸۸/۷ درصد ترشحات به رنگ سفید و بقیه به خاکستری بود و ۶۴/۷ درصد قوام یکنواخت و شل و ۷۰/۵ درصد بدون بو و pH بین ۷-۵ بود. در کاندیدا نیز که ۱۸ درصد عوامل را تشکیل می داد، ۹۹ درصد ترشحات به رنگ سفید و ۵۸ درصد قوام تکه تکه و ۶۴/۲ درصد بدون بو بود.

نتیجه گیری: عدم استفاده از روش های آزمایشگاهی و مطالعات میکروسکوپی شامل تهیه لام مرطوب و لام گرم و سنجش pH ترشحات واژن اغلب منجر به تشخیص نادرست می شود و پیشنهاد می گردد در تعیین اتیولوژی عفونت های واژینال تنها به شکایت بیمار و ارزیابی بالینی ترشحات واژن اکتفا نشود و با استفاده از روش های آزمایشگاهی دقت تشخیصی واژینیت را به حد مطلوب رسانید.

کلیدواژه ها: واژینیت - تشخیص - تکنیکها و روشهای تشخیصی - آزمایشات روتین تشخیصی

نویسنده مسئول:

افسانه کرمستجی

دانشکده پیراپزشکی دانشگاه

علوم پزشکی هرمزگان

بندرعباس - ایران

تلفن: ۰۷۶۱-۶۶۶۶۳۶۷-۹۸+

پست الکترونیکی:

afsanehk@yahoo.com

دریافت مقاله: ۸۳/۴/۱۰ اصلاح نهایی: ۸۳/۱۲/۲۵ پذیرش مقاله: ۸۴/۳/۴

مقدمه:

مایکوپلاسماهای تناسلی و استرپتوکوکوس آگالاکتیه. در یک بررسی بروی ۴۵ خانم، شکایات بالینی ناشی از کاندیدیازیس، شامل خارش ناحیه ولو، سرخی و التهاب سرویکس، ترشح واژینال و دیسپارونیا بود و در مبتلایان به واژینوز باکتریال تنها علامتی که مرتباً مشاهده میشد، ترشح زرد رنگ بود.

واژینیت به التهاب و عفونت واژن گفته می شود که علایم آن عبارتند از خارش، سوزش، ترشح غیر معمول و بدبو، لکوره دیسپارونیا که سه عامل اصلی آن عبارتند از کاندیدا و تریکوموناس واژینالیس و باکتری ها شامل گارنرلا واژینالیس، نایسریا گنوره آ، کلامیدیا تراکوماتیس،